

ת"פ (רמלה) 41339-06-20 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר קוזמין

ת"פ (רמלה) 41339-06-20 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר קוזמין/שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 41339-06-20

מדינת ישראל

נגד

אלכסנדר קוזמין

בית משפט השלום ברמלה

[06.10.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

ע"י ב"כ עו"ד דואק

ע"י ב"כ עו"ד אלגאלי

גזר דין

העבירות

הנאשם, יליד שנת 1976, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) וכן החזקת כלים להכנת סם לפי סעיף 10 לפקודה.

תיאור העובדות הוא כי ביום 8.6.20, החזיק הנאשם בביתו סמים מסוכנים מסוג קנביס במשקל כולל של 15 ק"ג נטו. כתב האישום מפרט את המיקומים בהם הוחזק הסם, ובין היתר בצנצנת על המקרר, בקופסא בכניסה לביתו, ובתוך צנצנות בארון. כמו כן, במחסן על גבי ניילון פרוש על הרצפה נתפסו 10,220 גרם (מעל 10 ק"ג) נטו, וכן כמויות נוספות בארגז. הנאשם גם החזיק במספרים ומשקל אלקטרוני.

מועד ההרשעה היה ביום 11.4.21, אז הודיעו ב"כ הצדדים כי לא גובש הסדר עונשי, והנאשם נשלח לקבלת תסקיר אצל שירות המבחן. מאז התארך שלב הטיעונים לעונש עד עתה, בשל ניסיונות טיפול שיקומי בנאשם. בעניינו של הנאשם הוגשו 6 תסקירים, שהאחרון בהם הוגש ביום 4.7.23. גם לאחר מכן לא נשמעו הטיעונים לעונש, היות שבית המשפט הורה כי תינתן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, אך הנאשם בושש וגרם לעיכובים על פני חודשים רבים. בסופו של דבר, רק ביום 28.5.24 ניתנה חוות הדעת לפיה הוא נמצא מתאים לעבודות שירות, ואזי נשמעו סוף כל סוף הטיעונים לעונש.

התסקירים והשתלשלות העניינים

התסקיר הראשון הוגש ביום 28.6.22. נכתב כי הנאשם נולד וגדל ברוסיה, בעל תעודת בגרות מלאה, ולימודי מקצוע כהנדסאי בתחום המזון. הנאשם עלה ארצה לאחר נישואיו, ועבד בתחומים שונים, אך נקלע למשבר כספי והחל בהליך פש"ר בשל חובות. באותה תקופה נפטרה אמו והמשבר הכפול גרם לו לדבריו לצריכת קנביס אינטנסיבית. בהמשך עבד כשכיר, וכיום אין לו חובות. לצד העדר עבר פלילי, הנאשם צבר הרשעות תעבורה רבות, לרבות בעבירה של נהיגה בשכרות, ואף ריצה מאסר בעבודות שירות. בעניין העבירות דנן, מסר כי לרקע הקושי הכלכלי וצריכת הקנביס כאמור, החליט לגדל סם בביתו לצריכתו העצמית בלבד, כדי לחסוך עלויות. הנאשם הביע עמדות מקלות כלפי השימוש בסם, ושלל נזקקות טיפולית. נכתב כי ההתרשמות היא מאישיות נוקשה, התייחסות מטשטשת לעבירה, קושי בהצבת גבולות, והודאה פורמלית בלבד. כמו כן, עולה כי העבירות היו מתוכננות על ידו ביוזעין שההתנהגות פלילית, והוא נותן לגיטימציה לכך. היות שהנאשם התקשר לקצין המבחן והביע נכונות לטיפול, הומלץ על דחיית הדיון לצורך הערכת יכולותיו.

תסקיר שני הוגש ביום 31.8.22. נכתב כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שולב בקבוצה טיפולית והשתתף בשני מפגשים. כמו כן, השתלב בסדנת "פעמונים" להתנהלות כלכלית נכונה. הנאשם המשיך בעבודתו בנגרייה, ולצד זה הביע הבנה לצורך הטיפול שלו. לאור שיתוף הפעולה והנכונות, הומלץ לסיים את ההליך בהטלת צו מבחן ושל"צ. לאור בקשת הנאשם להמשיך בטיפול, ניתנה דחייה נוספת, והוגש תסקיר שלישי ביום 17.11.22. על פי העדכון שהוגש, הנאשם המשיך השתתפותו בקבוצה הטיפולית, אך עדיין התקשה להעמיק בדפוסיו הבעייתיים. כמו כן, הגעתו לקבוצה ולבדיקות השתן לא היתה רציפה, ובאחת הבדיקות נמצא קוקאין, אשר לדבריו צרך בנסיבות חברתיות באופן חד פעמי כשהתקשה לשלוט בכך. נכתב כי ההתרשמות היא מחוסר כנות בעניין צריכת הסמים, אימפולסיביות וקשיי וויסות. עם זאת הנאשם מסר כי הוא מעוניין להמשיך בטיפול. נוכח עמדתו, הומלץ שוב על דחייה למשך 3 חודשים. תסקיר רביעי הוגש ביום 15.2.23. נכתב כי הנאשם ממשיך השתתפותו בקבוצה, וההתרשמות היא כי הוא מגויס יותר להליך הטיפול, לוקח חלק פעיל, עורך מאמצים, ואף שיתף במעידה שעבר. עם זאת, הוא מצוי בראשיתו של התהליך. הומלץ לסיים בהטלת צו מבחן ושל"צ.

לאחר הגשת התסקיר, הורה בית המשפט על מתן תסקיר משלים, וחוות דעת מטעם הממונה. בתסקיר מיום 4.7.23 נכתב כי מאז אוקטובר חלה נסיגה בשיתוף הפעולה של הנאשם, הוא נעדר מפגישות הקבוצה, מתקשה בשיתוף אותנטי במצבו, בבדיקותיו נמצא קנביס אך הוא שולל שימוש, ולטענתו חווה מצב נפשי ירוד עקב עזיבת עבודתו ובעיות רפואיות. נערכה עם הנאשם שיחה, אך הוא הפסיק להגיע למפגשי הקבוצה, על כן במאי 2023 הוחלט להפסיק השתתפותו בה. נכתב כי קיימים דפוסי הסתרה וטשטוש, וכי לנוכח הנסיגה במצבו חוזר בו השירות מהמלצתו הקודמת וממליץ להטיל ענישה קונקרטיה שתציב לו גבולות.

לאחר האמור, המתין בית המשפט לקבל את חוות דעת הממונה, אך הנאשם לא התייצב לראיון, ולאחר מכן חלו עיכובים שונים בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", מחלה בה לקה הנאשם, ושאר עניינים. כאמור, ניתנה חוות דעת הממונה ביום 28.5.24, וגם לאחר מכן נדחו הדיונים שוב ושוב, כך עד היום.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה לחומרת העבירה נוכח משקל הסם הגבוה. עוד הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הן בעבירות אלימות ורכוש והן בעבירות תעבורה, לרבות נהיגה בשכרות וגרימת תאונה עם נפגעים. נטען כי אופן החזקת הסמים בכמות כה גדולה, כשהם מפוזרים ברחבי הבית והמחסן, וכן החזקת הכלים, מלמדים על כוונה קונקרטיית שלא לשימוש עצמי. נוכח חומרת העבירה, סבורה התביעה כי המתחם ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר, והפנתה לפסיקה מטעמה. אשר לנסיבות האישיות, נטען כי ניתנו לנאשם אינסוף הזדמנויות, אך הוא בחר בדרך עבריינית. שירות המבחן מיהר להמליץ על ענישה שיקומית, אך חלה נסיגה במצב הנאשם והוא לא צלח את הטיפול, באופן שהביא לשינוי ההמלצה לחומרה. עוד נטען כי את חלוף הזמן יש לזקוף לחובת הנאשם בלבד. בסופו של יום, עתרה התביעה להטיל 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילה בפועל, ופסילה על תנאי. בנוסף, נתבקשה הכרזת הנאשם כסוחר סמים.

ב"כ הנאשם טען כי הוא הפסיק לצרוך סמים, כיום נמצא בהליך שיקום עצמי, ועתיד להגיש בקשה לחדל"פ. נטען כי המתחם ההולם צריך לנוע בין של"צ לשנת מאסר, ובעניינו של הנאשם יש להטיל 9 חודשי עבודות שירות. בעניין הנסיבות האישיות, טען ב"כ הנאשם כי הוא מכה על חטא ואחריות לעבירה, אף כי היו לו מעידות. עוד נטען כי הנאשם שהה תקופה ארוכה ביותר בתנאים מגבילים והדבר צריך להישקל לטובתו. מטעם ב"כ הנאשם הוגשה פסיקה לתמיכה בעמדתו לפיה יש להטיל עבודות שירות. מתחם העונש ההולם

על חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ופגיעתן הרעה בחברה כבר נשפכו נהרות של דיו, ואין צורך להאריך. בייחוד נודעת חומרה לעבירות שנועדו לשם הפצת הסמים, ובעניין זה נאמר ברע"פ 4512/15 הרוש נ' מד"י (6/7/15): ועוד ראוי להזכיר, כי כאשר בעבירות סמים עסקינן, על בית המשפט לנקוט ביד קשה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוען. כפי שנאמר ברע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010): "הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים [...] מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (ראו גם: ע"פ 3623/13 ברון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.11.2014); ע"פ 4597/13 פיצו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.9.2014)).

מדיניות הענישה הנוהגת בגין החזקת קנביס שלא לצריכה עצמית בכמויות גדולות של קילוגרמים רבים (מעל 5 ק"ג), מחייבת בדרך כלל הטלת מאסר בפועל, גם בהעדר עבר פלילי, והדוגמאות לכך רבות מספור (רע"פ 3088/07 שבת נ' מד"י (20.5.07); רע"פ 2557/12 תמם נ' מד"י (5.4.12); ת"פ 17157-08-20 מד"י נ' ארסיס (1.3.21); ת"פ 33150-11-19 מד"י נ' אטיאס (14.7.20); ת"פ 27882-05-20 מד"י נ' רוזט (20.7.21); ת"פ 32793-08-18 מד"י נ' תראבין (10.2.20); ת"פ 43525-01-21 מד"י נ' אלוג' (26.7.21)).

כך היה גם במקרים אליהם מפנה התביעה, אף כי נסיבותיהם חמורות יותר מן המקרה שלפניי: ברע"פ 5382/22 דסיה נ' מד"י (28.8.22), אליו הפנתה, דובר בנאשם שהורשע בהחזקת קנבוס מפוזר בביתו במשקל כולל של כ-75 גרם נטו, וכן קוקאין במשקל 3.38 גרם נטו המחולק ל-7 מנות. בית המשפט קמא לקח בחשבון כי ניתק את הקשר עם שירות המבחן, והטיל עליו 10 חודשי מאסר. כמו כן הפעיל מאסר על תנאי בן חודש במצטבר. ערעוריו על חומרת העונש נדחו. אני סבורה כי נסיבותיו של מקרה זה חמורות מהעניין שלפנינו, הן בשל קיומו של עבר פלילי רלוונטי, והן מכיוון שמדובר היה בין היתר בסמים קשים במשקל גבוה, וכך אף נאמר בפסק הדין. באופן דומה, ברע"פ 8630/21 האעמר נ' מד"י (21.12.21), אליו הפנתה התביעה, דובר בנאשם אשר קשר להעביר חשיש במשקל 3.5 ק"ג, ממחסן שברשות חברו בברצלונה, לרשותו, ולצורך כך יצא מהארץ. נוכח התכנון המוקדם, מאפייני העבירה החמורים, והעדר המלצה שיקומית, הוטלו עליו 11 חודשי מאסר בפועל. גם מקרה זה הוא בעל מאפיינים חמורים במיוחד, שאינם מתקיימים בענייננו.

העבירה של גידול קנביס והחזקת השתילים שלא לצריכה עצמית, אף היא גוררת ענישה מחמירה. כך, מקום בו נתפסו 97 ק"ג קנבוס, הוטל עונש בן 27 חודשי מאסר (ת"פ (מח' ב"ש) 69278-05-18 מד"י נ' אלוכילי (24.11.19)); מקום בו נתפסו 131 ק"ג קנבוס, הוטלו עונשי מאסר בני 34 חודשים (ע"פ 5103/17 אליספוב נ' מד"י (1.1.18)); מקום בו נתפסו 80 ק"ג קנבוס וכן בוצעה גניבת חשמל בשווי עשרות אלפי שקלים, הוטל מאסר בן 25 חודשים (ת"פ 25458-11-18 (מח' מרכז) מד"י נ' אליאב (19.9.19)); מקום בו נתפסו 10 ק"ג קנבוס, הוחמר העונש שהוטל בבית משפט השלום, והועמד על 10 חודשי מאסר (רע"פ 513/21 יהושע נ' מד"י (4.3.21)).

עם זאת, קיימת נכונות להתחשב בשיקולי שיקומו של הנאשם, וגם כשדובר בגידול סמים בכמויות גדולות, הסתיים ההליך בעונש של עבודות שרות, כשיקולי השיקום הצדיקו זאת. למשל: בע"פ 861/18 סבן נ' מד"י (15.11.18) הוטלו 9 חודשי עבודות שרות בגין גידול בצוותא של 92 ק"ג קנבוס; בע"פ 4285/17 יצחקי נ' מד"י (11.6.18) הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, בגין גידול קנביס במשקל 100 ק"ג; בע"פ 5293/18 חכים נ' מד"י (12.7.18) הוטלו 6 חודשי עבודות שירות למרות חומרת הנסיבות, הקמת מעבדה גדולה ומצוידת בשווי רב מאד; בת"פ (מח' ת"א) 39201-05-18 מד"י נ' רפאל (23.6.19) הוטלו 9 חודשי עבודות שירות בגין פרשת יבוא סמים מסוג GBL בנפח 24 ליטר, וכן סחר בסמים, והחזקה שלא לצריכה עצמית; בעפ"ג (מח' חי') 26985-08-19 שטנפר נ' מד"י (21.11.19) הוקל העונש בערכאת הערעור, והוטלו מאסר על תנאי ושל"צ בגין גידול של 113 ק"ג קנבוס במעבדה, תוך שכירת דירה. בת"פ (מח' מרכז) 58591-08-18 מד"י נ' גרייף (10.8.20) הוטלו 9 חודשי עבודות שרות בגין ייצור והפקה של 1.029 ק"ג קוקאין; בת"פ 33806-01-16 (שלום כפ"ס) מד"י נ' גולדנברג (11.12.18) הוטלו מאסר על תנאי ושל"צ בגין גידול 19 ק"ג קנבוס במעבדה, למרות קיומו של עבר פלילי מכביד בארה"ב. בת"פ (מח' י-ם) 18 12 38574 מד"י נ' מנשרוב ואח' (14.1.20) הוטלו על אחד הנאשמים שנסיבותיו השיקומיות בלטו, 7 חודשי עבודות שירות, בגין הקמה וניהול מספר מעבדות סמים, תוך שכירת דירות ורכישת ציוד רב, וכן סחר בסמים; בת"פ (מח' מרכז) 8843-02-15 מד"י נ' בז'רנו (6.4.17) הוטלו 6 חודשי עבודות שירות בגין הקמה וניהול מעבדת קנבוס תוך שכירת המקום, נתפסו 92 ק"ג סמים; בת"פ (מח' מרכז) 30039-04-20 מד"י נ' זלצברג (16.11.21) הטיל בית המשפט המחוזי (מרכז) 9 חודשי עבודות שירות, משיקולי שיקום, בגין גידול מעבדת סמים והחזקת 95 ק"ג. בענייננו, הנאשם החזיק בביתו קנביס בכמות גדולה של 15 ק"ג, בתפוזרת. על פי התמונות שהוגשו, המדובר בתערובת צמחית בשלבי ייבוש, ולא בשתילים חיים, אשר בעניינם ניתן היה אולי להעלות טענה לריכוז נמוך יחסית של החומר הפעיל (בשל אחוז גבוה של נוזלים בצמח). הסם נתפס ברחבי ביתו של הנאשם, וכן במחסן שם הוחזק בארגז ועל גבי משטח ניילון, ככל הנראה לצורך הייבוש.

בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, שהיא בעלת מנעד רחב כפי שהובא זה עתה, ובשים לב לכמות הסם שנתפסה, אני סבורה כי המתחם ההולם צריך לכלול את האפשרות המקלה של הטלת מאסר בעבודות שירות מחד, ואת האפשרות המחמירה להטלת מאסר מאחורי סורג ובריח, מאידך.

אציין כבר כעת, כי המתחם שהציגה התביעה (18 עד 36 חודשי מאסר), מחמיר לדעתי באופן שאינו מתיישב כלל עם המדיניות הנוהגת כפי שהצגתי. באופן תואם, אף עתירתה להטלת 24 חודשי מאסר, חורגת לחומרה באופן משמעותי מן המדיניות הנוהגת בנסיבות דומות, שכן זהו עונש השמור למקרים חמורים בהרבה, בהם דובר בהחזקת כמויות סמים העולות על 70 ק"ג (למשל: ע"פ 6489/20 פוקלונסקי נ' מד"י (10.8.20); ע"פ 1743/20 סויסה נ' מד"י (6.8.20); ע"פ 871/20 אברג'יל נ' מד"י (30.3.20)).

בהתאם למדיניות הנוהגת ונסיבות המקרה, אני קובעת כי המתחם ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא שתי הרשעות קודמות. בשנת 2006 נדון בגין עבירה של התפרצות למקום מגורים והוטל עליו מאסר על תנאי. בשנת 2015 נדון בגין עבירת אלימות ושוב הוטל עליו מאסר על תנאי.

בנוסף, הנאשם נושא עבר פלילי מכביד בעבירות תנועה, לרבות נהיגה בפסילה בגינה ריצה מאסר בן 6 חודשים, ונהיגה בשכרות בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי.

קודם לכן, הובא בפירוט תיאור הניסיונות שנעשו על פני תקופה ארוכה, במטרה לגייס את הנאשם לתהליך שיקומי. המדובר במי שהתקשה להכיר בדפוסיו העברייניים, וגם כשרכש תובנה, לא השכיל ליטול את היד שהושטה לו. הנאשם לא עמד בחובה לביצוע בדיקות שתן סדירות, נהג בחוסר כנות ועל פי דפוסו הסתרה, נעדר מפגישות הקבוצה הטיפולית, המשיך לצרוך סמים, לרבות קוקאין, עד שלבסוף הטיפול בו הופסק. אמנם, בפרקי הזמן בהם שיתף פעולה לפחות באופן חלקי, נקט שירות המבחן עמדה שיקומית מתחשבת והמליץ על סיום ההליך בענישה מקלה, אך משהוברר כי הנאשם אינו מתגייס ואף חלה נסיגה במצבו, הודיע שירות המבחן כי לשיטתו יש להטיל ענישה קונקרטי שתציב לו גבולות.

אני ערה לכך שלאחר הפסקת התהליך השיקומי הורתה כב' השופטת אורן על עריכת חוות דעת מטעם הממונה, אך עיון בפרוטוקולים מלמד כי לא הביעה עמדה לגבי העונש הראוי, ונראה כי הוראתה נועדה להניח לפניה את מכלול האפשרויות העונשיות. בהקשר זה, אזכיר כי מאסר בעבודות שירות הוא עונש בעל אופי שיקומי מובהק, ונועד עבור מי שמכיר באשמתו ומעוניין לשנות דרכו, כפי שנאמר בע"פ 779/08 מוסלי נ' מד"י (1.4.09):

מטבע הדברים, לבית המשפט הסמכות הבלעדית לשקול את שיקולי הענישה ולאזן בין שיקולי הגמול וההרתעה לבין שיקולי השיקום בעניינו של נאשם אינדיבידואלי. משגוזר בית המשפט על נאשם עונש מאסר בעבודות שירות, הוא נותן בכך משקל מיוחד להיבט השיקום בענישה על פני תכלית הגמול וההרתעה.

אך ברור כי בעניינו לא ניתן להסתפק בעונש זה, שכן למרבה הצער מדובר בנאשם שבעט בדרך השיקום שהוצעה לו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הפסיק לצרוך סמים, ושיקם עצמו לבדו, אך לא ניתן לקבל טענה זו, לנוכח תסקירי שירות המבחן, הקובעים אחרת.

אכן, מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-4 שנים, אך את חלוף הזמן יש לזקוף בעיקר לחובת הנאשם, שנטע תקווה בלב בית המשפט כי יש סיכוי טוב לשיקומו (חלק מצומצם מן הדחיות היה נעוץ בתקופת המלחמה בה אנו שרויים עד היום).

לקולא אקח בחשבון את העובדה שהנאשם המשיך לנהל אורח חיים מסודר, ועובד לפרנסתו בקביעות. כמו כן, אתחשב בכך שהיה נתון בתנאים מגבילים למשך תקופה ממושכת, כל שנות ניהול המשפט, ולא הפר את התנאים. לא מצאתי צורך להכריז על הנאשם כסוחר סמים, שכן לא נתבקש מצד התביעה חילוט כלשהו. סופו של דבר, יש לגזור את העונש על פי עקרון ההלימה.

אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג פשע.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג עוון.

ג. קנס כספי בסך 5,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים החל מיום 1.1.25 ובכל 1 לחודש עוקב.

ד. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות סמים מסוג פשע. ניתן בזה צו כללי למוצגים.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ה, 06 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.